

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

Sequuntur tituli capitulorum in historiam regum tertij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Historia Libri

soab q̄ de elatiōe h̄ diceret ait. Adauge at deus ad populū tuū sed qd sibi vult domin⁹ rex in hac re q̄si diceret, vide ne offendas dominū. Cūqz nollet rex mūtare p̄positū. Egressus ē ioab z p̄nceps militum z numerū uerunt populum: z redierunt post nouē mēses z viginti dies in bierusalē eūz de scriptiōe redacula in script⁹: z inuicta sunt de israel octingenta milia viroꝝ fortū, z de iuda, l. milia pugnatorꝝ. Bentamite dicunt non fuisse numerati adhuc: quia pauci erant. In paralipomeno longe plura legunt, scz mille milia z centū, et credis soab subtilissime regi partem poplī. Peccauit aut̄ dauid in duobꝝ: q̄ superbeni merauit, z quia quisq; numeratoꝝ non redidit pecunia dñi: quattuor, l. siclos argeti sicut scriptū est in le

ge moysi. Qd atten dens dauid ait ad dñm. Obsecro dñs mīne trāsser iniquitatem cuius tui: qz pecauit nimis. Dilucu lo misit ad eūz dñs gad prophetaz: tres suppliciū zditiones portantem. Qui ait. Aut septem annis veniet tibi famēs in regno tuo aut tribus mensibꝝ fugles aduersarios tuos aut trib⁹ diebꝝ erit pestilētia in populo tuo. Et ait dauid. Coartor nimisq; d. Si famez eligo: pauperū erit supplicium non diuitium. Si victoria hostiū supplicium erit exercitus znon meū: qui circumallorꝝ fortissimis. Eliz gam ergo cōmūne plagā regi et plebi. Belius est eūz vt incidā in manus dñi misericordis qz in manus hois. Misit ergo dñs pestilētia in israel d̄ mane vſq; ad tempus cōstitutū, id est vſq; ad horā prandij fm Josephum: vel vſq; ad horā sacrificij vespertini fm alios, z mortui sunt de populo extra bie rasale septuaginta milia viroꝝ. In paralip-

dū de p̄plo z p̄ncipiū bus q̄ ei nō tradire rānt. Unū modo vo lūt vñdicare contra israel. i. p̄tra populū. Suggestiōe em̄ dña boli dauid fecit nu merare populum qd nō debebat fieri: nisi cum deberet procede re ad bellū: z tunc ab ynoquoq; capite de bebat accipere, v. si clos in oblationē domino. Hoc autē fecit dauid ex supcllio elationis.

In exod. em̄ scptū ē. Quādo tuleris sum mam filiorum israel, tuxta numerū dabūt singuli preciū p̄ anīmabꝝ suis dñō z non erit plaga in eis. In epod. em̄ scptū ē. De vñctiōe salomonis in regē, ca. iij. De secunda vñctiōe salomonis, ca. iiij. De morte dauid, ca. iiiij. De morte adonie, z ioab z semei, ca. viii. De somnio salomonis, ca. vii. De iudicio meretricū, ca. vii. De prefectis salomonis et inventione ex cōclmorum, ca. viii. De operarijs templi, ca. viii. De edificatione templi, ca. viii. De ornati inferioris domus, ca. viii. De duobꝝ cherubīn, ca. viii. De porticu, ca. viii. De cubiculis z cenaculis z hebdomadario rum, ca. viii. De atrio sacerdotum, ca. viii. De atrio mundoꝝ, ca. viii. De atrio mulierꝝ, ca. viii.

Sequuntur tituli capitulorum in historiam regum terij.

De vñctiōe salomonis in regē, ca. iij. De secunda vñctiōe salomonis, ca. iiij. De morte dauid, ca. iiiij. De morte adonie, z ioab z semei, ca. viii. De somnio salomonis, ca. vii. De iudicio meretricū, ca. vii. De prefectis salomonis et inventione ex cōclmorum, ca. viii. De operarijs templi, ca. viii. De edificatione templi, ca. viii. De ornati inferioris domus, ca. viii. De duobꝝ cherubīn, ca. viii. De porticu, ca. viii. De cubiculis z cenaculis z hebdomadario rum, ca. viii. De atrio sacerdotum, ca. viii. De atrio mundoꝝ, ca. viii. De atrio mulierꝝ, ca. viii.

Regum tertii

De atrio immundoꝝ.	cap. xxvij.
De altari et mari eneo,	cap. xvij.
De luteribus,	cap. xij.
De vasis altaris.	cap. x.
De dedicatione templi.	cap. xi.
De domo saltus,	cap. xii.
De basilica et domo regia	ca. xiii.
De oppidis datis byram,	ca. xiv.
De operibus salomonis,	cap. xv.
Deregina saba,	cap. xvij.
De aduersariis salomoꝝ et morte eꝝ.	c. xvij.
De roboꝝ et diuisione regni.	ca. xvij.
De teroboꝝ et abdo et vitulis,	ca. xix.
De morte teroboam,	cap. xx.
De abia,	cap. xxi.
De az̄a et regibꝝ israel nadab et baala et bela,	ca. xxii.
capitulum,	.
De zamar et amri	cap. xxvij.
De achab et izabel et helia	cap. xxvij.
De sacerdotibꝝ q̄s infecit helias,	ca. xxv.
De fuga helie et vocatio helisei,	ca. xxvi.
De prima obſidione samarie,	ca. xxvij.
De victoria achab,	ca. xxvij.
De vinea naborb,	ca. xxix.
De losaphat,	ca. xl.

Tertii regum. De vocatione salomoꝝ in regem,

Lapl. I.

Recipit scdm
hebreos malachaym, qđ
sonat regū: quia licet in p̄
cedenti opere actuꝝ sit de
duobus regibꝝ hebreo &
tū non simul regnabit, tamen quia in isto ope agitur d̄ regibus qđ si
mul regnauerunt in iuda & in isrl̄ merito re
gum dicit. Et rex dauid senuerat, Lūc̄ ope
tiretur vestibus nō calefiebat: et inuenierunt
ei abyag sunamitē puellam pulcrā nimis
que dormiebat cum rege: & calefiebat eūz
& ministrabat ei. Rex yō non cognouit eam.
Adonias aut̄ quartus filius dauid cū esset
primogenitus iter supstites filios regis: fidu
cia habuit regnādi: & fecit sibi currus & equi
tes: nec corripuit eum pater & fīmo eius erat
cum ioab & abishbar sacerdote. Alij yō mī
steriales regis & robur exercitus nō erat cu
eo: Preparauit aut̄ adonias solēne cōniūnū
in horto regali luxta fōne rogel: & vocauit fi
lios regis & fuos, robustos autem & sibi nō

fauentes & salomonem nō vocauit. Nathan
autem monuit bethsabee ut intraret ad regē
& posuit verba sua in ore eius. Que ingressa
ad regē ait, Domine mihi tu iurasti ancille tue
Salomo filius tuus regnabit post me: & ec
ce nūc adonias regnat te ignorante. Cunq;
alijs vocatis ad cōniūnū filium meū non vo
cauerit sc̄io q̄ cum dormieris cū patribꝝ tu
is: ego & filius meus erimus peccatores, id
est iudicabimur morte digni: ego ut adulter
ra: ille ut adultere fili⁹. Adhuc ea loq̄nte in
trauit nathā & ait, Dñe mi rex dixisti tu Ado
nias regnet post me: & nō indicasti mihi ser
uo tuo. Et aut̄ rex ad bethsabee Vnuit domi
nus qui eruit animā meā ab omni angustia:
quia sicut surauit tibi sic faciā hodie. Et dixit
ad sadoch & nathā & bananiam, Tollite yōz
biscum fuos domini vestri: & imponite salo
monem filii meū sup mulam meā: & yngant
eū in regē sadoch & nathan ad fontes geon &
canētes ponite eū sup soliū meū. Et respon
dit bananias: amen. Sūpsit aut̄ sadoch cor
nu olei de tabernaculo & inuictū eū: & cecine
rūt buccina: & dixit oīs ppls Vnuit rex salo
mon & insonuit terra a clamore eōꝝ: & sedens
te salomone sup thronū: adorauit dauid in
lectulo suo dēū q̄ dederat ei sedentē in solio
in oculis suis. Porro adonias & inuitati ab
eo cū estimarēt tumultū ortū in ciuitate: cui
currit ad eos ionathas filius abishbar inde
cans eis q̄ facta fuerant: & abiit vnuſq; in
domū sua. Adonias aut̄ timens salomones
abiit in tabernaculum: & tenuit cornu altare
tymiamatis: dicens se non egressurum: nisi
rex iuraret ei de vita cōseruanda: & iurauit ei
salomon dicens, Vnde in domū tuā,

De scdā vocatione Salomonis,

Lapl. II.

Deles aut̄ dauid

v ondere p̄lo se filiū regē fecisse: cō
gregauit in israel principes vni
uersos: sacerdotes & leuitas: & inuncto iterū
salomone: & cōfirmato ab omnibꝝ regno sa
lomonis corā omnibꝝ p̄cepit salomoni de le
gum custodia: & iusticia, & pietate. Et p̄cepit
vt edificaret templū dño dicens se tam ppa
rasse et aurū decem milia talctā. argēti yō cē
tum milia, ferri yō & eris supra numerum: la
pidū q̄z & lignoz maximā copiam. Leuitas
q̄z diuīsūt in tres ordines: in aaronitas: moy